

VOORWOORD

Het Europese arrestatiebevel

Zonder opgave van reden kan iedere Nederlandse staatsburger sinds mei 2004 door een andere lidstaat uit de EU opgeëist en vervolgens Overgeleverd worden.

Een Nederlandse ingezetene kan bijvoorbeeld zonder pardon naar Polen overgebracht worden!

Een officier van Justitie in Polen kan bijvoorbeeld de Nederlandse justitie verplichten iemand te arresteren als hij daarom vraagt.

Geen enkele instantie in Nederland is meer bevoegd om de beschuldiging en het Overleveringsbevel gerechtelijk te onderzoeken.

Het Europese arrestatiebevel, afgekort EAB, houdt in dat een Nederlandse rechter, zonder inhoudelijke toetsing, het arrestatiebevel van een collega uit een ander EU-land dient te respecteren en uit te voeren.

De politiek

Onze politici beweren dat het EAB een van de maatregelen is welke op EU-niveau als gevolg van 11 september 2001 genomen is.

Aanvankelijk zou het alleen om verdachten van terroristische activiteiten gaan, maar thans geldt het voor iedereen.

Achter gesloten deuren worden zaken bedisseld waar de burger geen zicht op heeft, maar wel de gevolgen van voelt.

Zo is de meeste mensen in Europa nooit naar hun mening gevraagd over belangrijke zaken, zoals de introductie van het Europees Arrestatiebevel, die geheel op eigen wijze door de Europolitics onder het mom van terrorismebestrijding er geruisloos doorgedrukt is.

Een sprekend voorbeeld hiervan is de volgende uitspraak van de premier van Luxemburg, Jean-Claude Juncker over de manier, waarop de besluitvorming in de regeringsconferenties van de EU tot stand komt en zei hierover:

“We nemen een besluit, lanceren het en kijken enige tijd toe of er geen groot geschreeuw opstijgt of enige opstand uitbreekt”.

“Wanneer dat niet het geval is, vermits de meeste mensen helemaal niet begrijpen wat aan de hand is, gaan we weer verder, stap voor stap - tot de terugweg is afgesneden”.

Het Europees arrestatiebevel is een aanval op al eeuwen bestaande democratische burgerrechten.

Het brede publiek heeft hiervan amper kennis kunnen nemen, want de media en de overheid hebben dit onderwerp voor het grootste gedeelte buiten de publiciteit gehouden.

Tijdens een Eerste Kamer vergadering d.d. 10 februari 2004, m.b.t. de invoering van het Europese arrestatiebevel, vroeg de PVDA-fractie zich al af en ik citeer:

“Is de regering bereid te accepteren dat er in een klein percentage gevallen fouten zullen worden gemaakt waarvan Nederlandse staatsburgers de dupe worden, omdat dit kleine percentage opweegt tegen het veel grotere percentage overleveringen die aanvaardbaar zullen verlopen? Hoe hoog ligt dit percentage aanvaardbare fouten voor de regering?”

De politici die verantwoordelijk zijn voor het tot stand komen van het E.A.B. zijn klaarblijkelijk incompetent, gespeend van ieder realiteitsbesef en hebben geen enkele binding met de samenleving.

Dat zij de rechtssystemen van voormalige Oostbloklanden vertrouwen en deze gelijk stellen aan die van Nederland, zegt al genoeg over de naïviteit van deze politici.

Deze verantwoordelijke politici hebben zelfs de Nederlandse grondwet moeten aanpassen m.b.t. de invoering van het Europese arrestatiebevel en daarmee onze burgerrechten verkwanseld.

De consequentie hiervan is dat Nederlandse ingezetenen zonder vorm van proces van hun vrijheid worden beroofd, door deze onverantwoorde handelswijze, c.q. besluitvorming.

Volgens het Soering-arrest is Nederland verantwoordelijk voor het lot van ten onrechte uitgeleverde of overgeleverde personen, maar dan is het al te laat want de schade is dan al aangericht.

Diverse Europese lidstaten, waaronder bijvoorbeeld Duitsland, hebben geen gevolg gegeven aan het Europese arrestatiebevel en leveren geen staatsburgers uit.

Echter Nederland, zoals gebruikelijk het braafste jongetje uit de klas, loopt voorop om zijn burgers te deporteren naar bijvoorbeeld voormalige Oostbloklanden die voor twintig jaar geleden nog bekend stonden als door en door corrupte schurkenstaten die de mensenrechten niet respecteren.

Zakendoen en vakantie vieren binnen de EU grenzen vormt voor de gemiddelde burger een potentieel groot risico na de invoering van het Europese arrestatiebevel in mei 2004.

Iedere Nederlander is dankzij het EAB aangeschoten wild en loopt de kans om zonder enige vorm van proces, “legaal” te worden Overgeleverd (lees gedeporteerd) naar een ander EU-land, om vervolgens weg te kwijnen in een buitenlandse cel die in de verste verten niet voldoet aan de eisen die zijn vastgelegd in het EVRM, ten aanzien van de rechten van de mens.

Dat zijn de verregaande consequenties die we kunnen trekken na de oprichting van de Europese Unie, waarin niet alleen op economisch en politiek vlak wordt samengewerkt, maar ook op juridisch vlak, op basis van wederzijds vertrouwen in elkaars Rechtssystemen.